

13139e

Централна избирателна комисия
вх. № ИС-10-54/17.09.14

ДО
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
чрез
ЦЕНТРАЛНА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ

ЖАЛБА

от

Малин Димитров Тончев , ЕГН
Като предложен Кандидат за кмет на кметство Ракево,
община Криводол, област Враца
в частичния избор, насрочен на 12.10. 2014 г.
предложен от ПП „Движение за права и свободи“
адрес: с. Ракево

Против:

Решение № 950-МИ/ 16.09.2014 г. на ЦИК

Уважаеми Върховни съдии,

В срок обжалвам и моля за отмяна на Решение № 950-МИ/ 16.09.2014 г. на ЦИК, с което е оставена жалбата ми против Решение № 234, взето по Протокол № 74 от 12.09.2014 год. на Общинска избирателна комисия - Криводол без уважение.

На 12.09.2014 год. бях предложен от ПП „ДПС“ като кандидат за кмет на кметство с. Ракево, община Криводол, област Враца, в частичния избор насрочен на 12.10.2014 год. Към подаденото заявление са приложени всички изискуеми документи от регистрирана за участие в избора политическа партия.

С Решение № 234, взето по Протокол № 74 от 12.09.2014 год., Общинска избирателна комисия - Криводол по същество постанови отказ да ме регистрира като кандидат за кмет посочения избор. Предложеният проект за решение ЗА регистрирането ми като кандидат за кмет на с. Ракево от ПП „ДПС“, не е събрал необходимото мнозинство от 2/3 от присъстващите и на основание чл. 85, ал.4 от ИК е постановено решение за отхвърляне.

Оспорил съм това решение своевременно пред ЦИК, но жалбата ми е оставена без уважение.

Решението на ОИК, потвърдено от ЦИК е неправилно и незаконосъобразно по няколко съображения.

1. Допуснато е съществено процесуално нарушение като един от членовете на ОИК – Криводол, посочен поименно в протокола – Мариета Атанасова е гласувала по недопустим съгласно ИК начин, а именно чрез „въздържал се“.

2. Неправилно ОИК – Криводол по същество е отказала да ме регистрира като кандидат за кмет на кметство с Ракево. Отговарям на всички изисквания, предвидени в чл. 397, ал.1 от ИК като едновременно с това и са представени и всички изискуеми документи.

Съгласно разпоредбата на чл. 397, ал. 1 от ИК *„Право да бъдат избирани за общински съветници и кметове имат българските граждани, които са навършили 18 години към изборния ден включително, не са поставени под запрещение, не изтърпяват наказание лишаване от свобода и са живели най-малко през последните 6 месеца в съответното населено място.“*

За мен са налице едновременно всички законови предпоставки за да бъда допуснат до участие в предстоящия избор за кмет на кметство с. Ракево на 12.04.2014 г., а именно:

- аз съм български гражданин;
- навършил съм 18 години;
- не съм поставен под запрещение;
- живял съм най-малко през последните 6 месеца в с. Ракево, община Криводол;
- не изтърпявам наказание лишаване от свобода.

Тъй като липсват мотиви в решението на ОИК – Криводол, пред ЦИК изразих предположение, че отказът на комисията е поради наличието на осъдителна присъда спрямо мен.

Обстоятелството, че съм осъден с влязла в сила на 22.07.2014 год. присъда на РС – Плевен с № 77 от 04.04.2013 год., постановена по НОХД № 2228/2013 год. на наказание „лишаване от свобода“, отложено по реда на чл. 66, ал.1 от НК, не съставлява нарушение на изискванията към кандидатите за кметове на населени места. Изборният кодекс поставя изискване към момента на кандидатиране лицето да не „изтърпява наказание лишаване от свобода“. Видно от приложената присъда изтърпяването на наложеното спрямо мен наказание „лишаване от свобода“ е отложено, поради което и към датата на подаване на заявлението и постановяване на решението на ОИК – Криводол, за предложението мен не са налице основанията за отказ от регистрация.

ЦИК в атакуваното пред Вас решение е достигнала до неправилният правен извод, че *„Законодателят не прави разлика между ефективното изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или когато изтърпяването му е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК.“* Напротив, именно в НК изрично е посочено в същия раздел, в който систематично е подредена цитираната от колективния орган разпоредба, че съществува разлика между ефективното изтърпяване на наложено наказание „лишаване от свобода“ и отлагането на изтърпяването му. В чл. 66, ал.1 от НК изрично се посочва, че съдът когато наложи наказание „ЛС“ може да отложи неговото изтърпяване. В конкретния случай спрямо мен е налице осъдителна присъда, с която ми е наложено наказание „лишаване от свобода“, но изтърпяването му е отложено. Съгласно Чл. 40, ал.1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража *„Наказанието лишаване от свобода се изпълнява чрез настаняване на осъдените в определени места за лишаване от свобода и подлагането им на поправително въздействие“*, като според чл. 41, ал. 1 от същия нормативен акт *„местата за изпълнение на наказанието лишаване от свобода са затвори и поправителни домове.“*

Съществува съществена разлика между изтърпяване на наложено наказание и отлагане на изтърпяването му. Същността на освобождаването от изтърпяване на наложено наказание се изразява в отказа на държавата да изпълни наложеното наказание и всички следващи се от това ограничения на личността, едно от които е и лишаване от избирателни права /както от правота да избираш, така и от правото да бъдеш избран/. Отказът е пълен, когато държавата се отказва изцяло да изпълни наложеното наказание. Към този вид освобождаване се отнасят условното осъждане. В конкретния случай спрямо мен е поставено срочно условие към последващото ми поведение и никакви други ограничения, за да не бъде изпълнено наказанието. Изрично законодателят в чл. 68, ал.1 от НК е посочено, че *„ако в определеният от съда изпитателен срок осъденият извърши друго умишлено престъпление от общ характер, за което, макар и след този срок, му бъде наложено наказание лишаване от свобода, той изтърпява и отложеното наказание.“* По аргумент за противното означава, че отложеното наказание не се изтърпява. Именно това е целта на закона – едновременно да признае едно лице за виновно в извършване на конкретно престъпление и в същото време, съобразявайки се с определени предпоставки и личността на осъдения, да се откаже да предприеме най-тежкото ограничение на личността, а именно да отнеме правото му на свободно придвижване в пространството, както и да ограничи други негови права измежду които

е и активното и пасивното изборително право. ЦИК ми налага необосновано наказание като недопустимо ревизира влязъл в сила съдебен акт.

С атакуваното пред Вас решение ЦИК е проявила и недопустима дискриминация спрямо мен като е отрекла мои конституционни права, като отричат както пасивното ми, така и активното ми изборително право, доколкото нормите по чл. 396, ал. 1 и чл. 397, ал. 1 от ИК в тази им част са аналогични. Видно от обявените предварителни изборителни списъци фигурирам с право да избирам в СИК № 16, община Криводол, обявен на интернет страницата на общината.

ЦИК вече е имала повод да се произнесе с решение по подобен казус и съответно да даде задължителни указания за регистрация на кандидат за кмет, като в тази връзка се позовавам на Решение № 2149-МИ/07.03.2013 г. на ЦИК.

С оглед на изложеното смятам, че не съществува пречка да бъде регистриран като кандидат за кмет в посочения по-горе частичен избор, доколкото към заявлението за регистрация са приложени всички изискуеми в регистърното производство документи и са налице всички предпоставки да бъде регистриран за участие в частичния избор за кмет на кметство Ракево, област Враца, на 12.10. 2014 г.

Моля да отмените атакуваното решение на ЦИК и съответно решението на ОИК - Криводол и върнете преписката на общинската изборителна комисия за ново произнасяне с указания да регистрира Малин Димитров Тончев като кандидат за кмет на кметство Ракево, област Враца, в частичния избор, насрочен на 12.10. 2014 г.

Моля, ЦИК незабавно след получаване на настоящата жалба да комплектува в цялост административната преписка и изпрати същата ведно с жалбата и приложенията към нея на ВАС за произнасяне по компетентност.

С уважение,

Малин Димитров Тончев